

Katolikker ved Persiagulfen (2): Livet i Dubai

I tillegg til kriger og flyktningkrise, har en tredje faktor bidradd til migrasjon til gulfstatene i de senere år: mulighet for arbeid. Mange utlendinger – og når det gjelder Dubai mer enn 70 % - har bosatt seg der på jakt etter nye yrkesmuligheter.

30.09.2021

Det er ikke bare olje: bankvesen, byggevirksomhet, transport og servicenæring er sektorer som har ansatt utlendinger i Dubai i årevis. Selv om alle faller inn under kategorien «expats», er livet i Emiratene forskjellig for hver gruppe. Generelt sett har europeere og amerikanere en relativt komfortabel livsstil, mens asiater arbeider for å sende penger til familien, som ofte fortsatt bor i deres opprinnelsesland.

Man kan si at Dubai er et land preget av ekstreme motsetninger: et sted der bygninger og priser går til himmels finnes side om side med arbeidere med kontrakter på 12 timers arbeidsdag seks dager i uken som gjør at de må dele ørsmå leiligheter med ti andre mennesker.

Kontrastenes land

Leah Mae har bodd i Dubai i fem år, og kan vurdere bivirkningene av den

økonomiske oppgangstiden. Selv om hun setter pris på muligheten til å kunne kjøpe en bil, ha tilgang på et rikt utvalg av matvarer, og får bolig og utdanning betalt av firmaet hun jobber for, sier hun: «Å ha alle disse godene fører til en materialistisk livsstil. Mange mennesker er ulykkelige og søker stadig etter siste nytt, og dette fører til at tingene mister sin verdi.»

Maya, som er fra Guatemala, sier: «Å bo i Dubai har utvidet vårt syn på verden, for det finnes så mange kulturer på ett sted. Det har vært utfordringer og uvante situasjoner som vi har måttet forholde oss til som en familie, med min mann og våre barn; vi har fått gode venner, og har lært å verdsette, respektere og leve sammen med mennesker med en annen tro og måte å tenke på.»

Arbeidslivet byr også på motsetninger. Fabien, som er fransk,

har bodd i Dubai i tre år og sier: «Det gode klimaet for å gjøre forretninger og dynamikken her er viktige fordeler, men fokuseringen på forretningslivet kan raskt bli et problem, fordi det presser folk til et hektisk pengejag dagen lang, umettelig, i den grad at det kan bli en religion for folk.»

Muligheten for å sikre sine barns fremtid er motiv som får noen til å krysse hav og holde ut i fremmede land. Slik er det for Gwen og hennes mann som nettopp har fått deres første barn. Å arbeide her gjør dem i stand til å spare, investere, bygge hus i deres hjemland og sikre deres barns fremtid.

Å hjelpe familien økonomisk på denne måten innebærer ofte smerten ved å måtte leve atskilt fra dem. Det er en vanskelig avgjørelse å ta. Rose Nduku Mulwa har vært i Dubai i åtte år, men hennes mann og

deres 15 år gamle sønn bor i Kenya. Noen ganger, innrømmer hun, er hun like ved å droppe alt og dra tilbake. José Antonio Pacuan, som har ni barn, flyttet til Emiratene i 2012 for å skaffe familien, som fortsatt er på Filippinene, større inntekt. En av hans eldste døtre har allerede gjort ham til bestefar, men i fjor døde et av hans andre barn i en ulykke. Nå er hans kone, som har en dårlig helsetilstand, sammen med ham i Abu Dhabi. Å gjøre det bedre for familien er det eneste som holder ham der.

Men når hele familien flytter er situasjonen annerledes. Maria Isabel Batres er også fra Guatemala og mannen hennes er flyver. De har bodd i Dubai med sine to barn i åtte år. Hun ser på det som noe positivt, for det å være borte fra slektninger og venner har faktisk styrket deres familieband. «Når familier flytter utenlands, kan to ting skje: enten blir

båndene sterkere, eller ekteskapet bryter sammen. Troen har gitt meg mulighet til å holde familien sammen og styrke den.» Hun legger også vekt på et annet aspekt: de har blitt mer engasjert i å formidle troen til sine barn, som ikke har kunnet gå på en katolsk skole. «Det er foreldrenes ansvar å undervise barna i troen. Så jeg må studere den mer.»

Mike, som har en sønn som allerede går på videregående, innrømmer at undervisningsoppgaven var langt fra lett. «Guttene ble eksponert for en kultur med verdier som er svært forskjellige fra våre, og det krever mye styrke og vedvarende engasjement fra foreldrenes side for å forhindre at de går i Dubai-livsstilsfellen.»

På den andre siden kan det å leve i Emiratene for unge voksne være en god anledning til å bli mer uavhengig og samtidig, i mange tilfeller, hjelpe

deres familier. Nicholette, 23 år, sluttet som lærer og er nå sekretær i et multinasjonalt selskap: «Jeg ville komme ut av min komfortsone, finne ut hvem jeg er, og hva jeg ønsker å gjøre i fremtiden.»

Juan Pablo, 30 år, har vært leder i et firma i Dubai de siste tre årene, og har hatt en liknende erfaring: «Å komme hit har gjort at jeg har vokst, modnet og blitt bedre kjent med meg selv, personlig og yrkesmessig.»

Ulempen er «at det er lange arbeidsdager og man savner familien, men det er også sant at når man kommer hjem, setter man mer pris på tiden sammen med sine kjære.»

Å styrke troen

Når folk vurderer å flytte til Emiratene, undersøker noen om det finnes muligheter der til å praktisere troen. Før Gwen emigrerte lurte hun på om den yrkesmessige

muligheten også ville gi henne anledning til å fortsette å vokse åndelig. De fleste som kommer er overbevist om at de ikke vil være i stand til å praktisere sin tro i et muslimsk land.

For de fleste er imidlertid fromheten, så vel som mangfoldet og overveldende mengden av katolikker som deltar i sakramentene en stor overraskelse. For europeere er iveren og deltakernes unge alder spesielt slående. Messene her er ikke noe for kvinner og de gamle. Fabien og Marc var overrasket over alle barna som løp mellom kirkebenkene.

Nicholette sier at første gang hun deltok i messen i St. Mary, kunne hun ikke engang komme innenfor døren: det var så mange mennesker der. «Kirken i Dubai er virkelig katolsk, universell, der alle slags folk blir ønsket velkommen og det er gjensidig respekt mellom alle

troende,» sier hun. Louelle, hennes venninne, er også imponert over de lange køene foran skriftestolene.

Rickson husker inntrykket han fikk da han kom: «Det første jeg la merke til da jeg kom inn i St. Mary kirke var hvor stor den var. Jeg hadde aldri sett en så stor kirke før. Den er alltid stappfull av mennesker. Min menighet i India er mye mindre og ikke alltid så levende. Det er flott å se hvordan det katolske fellesskapet i Dubai vokser.»

Menigheten har messer på mange språk og riter, noe som gjør det lettere for alle som kommer å delta bedre i liturgien. Maria Katbe, en libanesisk designer fra en gresk-katolsk ritus er svært glad for at det holdes messer på arabisk, som er nærmere det hun er vant til fra hjemlandet.

De forskjellige arbeidstidene er også en utfordring for deltakelse i

aktivitetene i menigheten. Liza arbeider i et kjøpesenter, med tolv timers arbeidsdag som stadig forandres, seks dager i uka. Dette begrenser hennes mulighet til å gå til messe daglig, men hun prøver å få det til.

En del av apostolatet her er å oppmuntre katolikker til å ta vare på deres tro, og ikke gi opp deres religiøse aktivitet, selv om man må ofre noe for å få det til.

Carol kom hit i 2009 fra Filippinene. «Jeg ble slått av det faktum at siden barna ikke lærer om troen sin på skolen, bruker menighetene en stor del av sine ressurser til trosundervisning. Vi ser vanligvis ikke en slik felles anstrengelse eller så mange elever i mitt hjemland, kanskje fordi trosundervisningen er integrert i skolens undervisningsopplegg eller blir undervist hjemme. I tillegg er det her

forskjellige grupper og foreninger som deltar meget aktivt i menigheten og hjelper det katolske fellesskapet.»

De som kommer fra katolske land er vant til å ha mange katolske kirker i nærheten. I Dubai er det mange utfordringer, selv om det er gjort mange bestrebelser på å gjøre det lett for de troende å delta. De to kirkene som er tilgjengelige ligger ca 40 km fra hverandre. «For å kunne komme til messe, forbereder oss som om vi skulle reise på en dagsutflukt,» sier Maria Isabel. «Og de store høytidsdagene, slik som jul, faste og påske, er en virkelig utfordring, fordi kirkene alltid er overfylte.»

Kirken gjør alt på sin side for å gjøre det lettere å oppfylle søndagens messeplikt. Maricar, som er nykommer, er imponert: «Når søndagsmessen feires tre dager i uken er det litt flaut å ikke gå!» Jackie og noen venner ba menigheten om

en messe også på hverdager for mødre som ikke har anledning til å gå tidlig om morgenen eller sent om ettermiddagen fordi de er opptatt med barna. Nå er det messe kl. 9 om morgenen i St. Francis og kl. 12 i St. Mary, med hundrevis av deltakere hver dag.

Verdien av vanskeligheter

Troen styrker katolikker når de opplever ensomhet, fristelser eller mismot. «Det er tider der man kan vokse i styrke,» forklarer Louelle. «Og i ydmykhet, tålmodighet og tillit,» legger Nicholette til, «jeg innser viktigheten av å leve hver dag med hellig overgivelse: i dag har jeg en relativt godt betalt jobb og tak over hodet, i morgen kan jeg miste alt.» For Fabien «blir troen et kompass som gir mening til livet og hjelper meg å unngå fare, i denne verdenen av skyskrapere og penger.»

Melane er enig: «I situasjoner som jeg ikke kan kontrollere eller forklare, når jeg står overfor noe som er vanskelig å forstå, må jeg stole på Guds vilje og tro at alt har en mening. Det er ikke lett, det er en daglig kamp, men ved Guds nåde har jeg overlevd. Langt borte fra familie og venner kan du ikke stole på at noe eller noen vil støtte deg, beskytte deg, lede deg, unntatt Gud.»

I vanskelige tider «er den eneste måten å finne trøst og bevare forbindelsen med vår opprinnelse gjennom vår katolske tro,» sier Juan Pablo. «Troen gir meg fasthet, oppmuntring, håp, ønske om å gå videre, den gir meg trøst når jeg føler meg ensom og trist. Den er livets kjerne, uansett hvor du går eller hvor du er, vil Gud alltid være med deg.»

For Marc er Kirken alltid der for ham, med åpne armer som hjelper

ham til å reise seg etter hans fall.
«Hver uke i messen har man mulighet til å starte på nytt og få styrke, og dette er nøkkelen til å gå videre. Nettopp fordi det her krever mer tid og anstrengelse å dra til kirken, setter jeg større pris på den tiden jeg kan tilbringe foran Det aller helligste sakrament.»

Kan dere snakke åpent om Gud?

Selv om man har frihet til å praktisere forskjellige trosretninger, er det forbudt å misjonere overfor muslimer, noe som medfører fengsel eller utvisning. Så hvordan kan en katolikk vitne om sin tro? Ifølge de vi snakket med, kan det gjøres på mange måter.

Liza prøver å gjøre dette på arbeidsplassen ved å behandle kollegaene med respekt og vennlighet, og utføre arbeidet godt og med kjærlighet. «Det beste råd jeg har lest av den hellige Josemaría er å

alltid la mitt arbeid være preget av bønn og oppofring; uansett hvor tungt det er og hvor sliten jeg er, er det ikke lenger en byrde når jeg gjør det for Gud.»

Ifølge Mike handler det om å reagere på en kristen måte i alle situasjoner som oppstår, og vise kjærlighet, barmhjertighet og medfølelse. Carol tenker på samme måte, og sier: «I et land med så mange forskjellige religioner, kulturer og trosforestillinger bør en kristen vise et urokkelig ønske om å heve seg over alle forskjeller og rasefordommer, forstå hva barmhjertighet er og behandle alle slik Jesus ville gjort.»

Maria Isabel sier at det ikke dreier seg om å holde taler, «men å leve som kristne, følge landets lover, vise et godt eksempel som en sammensveiset familie, og la Kristi lys skinne på denne måten.» For

Maya handler alt om detaljer:
«Nettopp den måten dagene leves på.
I de små tingene, som å smile i
heisen om morgenen, eller prøve å
ha en vennlig holdning overfor sin
neste; en respektfull holdning
overfor deres tradisjoner og religiøse
praksis, være forståelsesfull overfor
deres regler og restriksjoner. Be for
dem og prøve å leve i harmoni med
dem, men bevare et kristent preg i
måten man kler seg på, snakker og
handler.»

Fabien vektlegger muligheten til å
praktisere noen holdninger som er
vanskeligere i hjemlandet. «Som
katolikker lærer vi noen vakre ideer
om toleranse som vi ikke får brukt så
ofte i dagliglivet, som å ønske
utlendinger og flyktninger
velkommen. I Dubai har vi den
spesielle muligheten til å arbeid
sammen med alle, fra alle religioner.
Toleranse og kristne verdier blir
virkelig meningsfullt her.»

Alejandro, som har delt leilighet med tre muslimer, avslutter med å si: «Vi har lært mye fra hverandre. De blir meget forbauset når jeg forteller dem at vi er Guds barn, at Gud elsker oss og at tro skaper kunnskap om Gud.»

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/
katolikker-ved-persiagulfen-2-livet-i-
dubai/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/katolikker-ved-persiagulfen-2-livet-i-dubai/) (06.08.2025)